

OVER REGNBUE

Når regnværsskyene rår i sinnet
og du ser forsvinne hver en sti
lyset inn i ditt mørke rår.

Når stormens mørkeste skygger faller
hør at noen kaller med magi
farger fram på skyen står.
Du kan stå i tåka nå,
men en bro av farger rår.

Over regnbuen vil jeg dra en gang
til det land som min mor beskrev i en vuggesang.

Over regnbuen vil jeg dra avsted
dit hvor drømmer blir sanne og der hvor alt kan skje.

Det fins et sted en ønskebrønn
dit vil jeg gå med denne bønn;
å, hør meg!

Der finns det vel en virkelig venn
og ikke mere kjeft og skjenn-jeg ber deg:
før meg....

Over regnbuen høres lærka le
når den flyr i det fri, kan jeg da få følge med?

Over regnbuen vil jeg dra en gang
til det land som min mor beskrev i en vuggesang.

Over regnbuen vil jeg dra avsted
dit hvor drømmer blir sanne og der hvor alt kan skje.

Det finns et sted en ønskebrønn
dit vil jeg gå med denne bønn:
å, hør meg!

Der finns det nok en virkelig venn
og ikke mere kjeft og skjenn-jeg ber deg:
før meg....

Over regnbuen går en himmelvei
og hvis fugler kan fly den
hvorfor kan ikke jeg?

Når fugler flyr sin solskinnsvei
så vil da også jeg.....

Gjendiktet av Svenn Connradi